

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2006590
van 07 maart 2013

Opposant: **Teva Pharma Belgium N.V./S.A.**
Laarstraat 16
2610 Wilrijk
België

Gemachtigde: **Gevers**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Ingeroepen recht: BECLOPHAR (Benelux inschrijving 674463)

tegen

Verweerder: **Corporate Management Company SA**
Boulevard Industriel 80
7700 Mouscron
België

Gemachtigde: **KOB**
Pres. Kennedypark 31c
8500 KORTRIJK
België

Betwiste merk: BELCOFAR (Benelux depot 1221172)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 5 mei 2011 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk BELCOFAR voor waren in klasse 5. Dit depot is onder nummer 1221172 in behandeling genomen en gepubliceerd op 12 mei 2011.
2. Op 28 juli 2011 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Benelux inschrijving 674463 van het woordmerk BECLOPHAR, ingediend op 23 oktober 2000 voor waren in klasse 5.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is op 4 augustus 2011 ter kennis gebracht van partijen.
8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 5 oktober 2011. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 7 oktober 2011 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 7 december 2011 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.
9. Op 7 december 2011 heeft opposant argumenten ingediend. Het Bureau heeft deze, vergezeld van een vertaling, op 11 mei 2012 aan verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 11 juli 2012 is gegeven om hierop te reageren.
10. Op 13 juni 2012 heeft verweerder, bij monde van zijn nieuwe gemachtigde, te kennen gegeven dat hij in dit stadium van de procedure nog niet wenste te reageren op de argumenten van opposant, maar dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot het ingeroepen recht. Op 15 juni 2012 heeft het Bureau opposant verzocht bewijzen van gebruik in te dienen en hem hiertoe een termijn gesteld tot en met 15 augustus 2012.
11. Op 14 augustus 2012 heeft opposant de gevraagde bewijzen van gebruik ingediend. Het Bureau heeft deze op 17 augustus 2012 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 17 oktober 2012 om daarop te reageren, alsmede op de argumenten van opposant.

12. Op 16 oktober 2012 heeft verweerder gereageerd op zowel de argumenten van opposant als op de overgelegde bewijzen van gebruik. Het Bureau heeft deze reactie aan de opposant gezonden op 18 oktober 2012.

13. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

14. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

15. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

16. Volgens opposant is bij lange merken één letter verschil onvoldoende om ze van elkaar te kunnen onderscheiden. Bovendien beginnen de merken met dezelfde letters en is het einde eveneens identiek, zij het dat de letters CL zijn omgekeerd en de letters PH zijn vervangen door de letter F. Opposant acht de tekens visueel dan ook overeenstemmend.

17. Auditief is de omkering van de letters CL nauwelijks waarneembaar en is de combinatie PH identiek aan de letter F, zodat de tekens ook op dit vlak overeenstemmen, aldus opposant.

18. Geen van beide tekens heeft een betekenis, zodat een begripsmatige analyse niet nodig is, zo meent opposant.

19. Opposant stelt vast dat de farmaceutische producten van het betwiste teken identiek zijn aan deze van het ingeroepen recht. De overige waren van het betwiste teken hebben een verwant gebruiksdoel en zijn derhalve soortgelijk, aldus opposant.

20. Opposant concludeert dat er sprake is van gevaar voor verwarring en verzoekt het Bureau het betwiste teken te weigeren. Ten slotte behoudt opposant zich het recht voor om te reageren op de eventuele argumenten van verweerder.

B. Reactie verweerder

21. Verweerder heeft in eerste instantie verzocht om bewijzen van gebruik in te dienen met betrekking tot het ingeroepen recht.

22. Met betrekking tot de ingediende bewijzen van gebruik, merkt verweerder vooreerst op dat verscheidene stukken daarvan buiten beschouwing moeten worden gelaten omdat zij ongedateerd zijn of buiten de relevante periode vallen. Andere stukken leveren volgens verweerder geen sluitend bewijs

van gebruik en de enige stukken die overblijven zijn facturen betreffende leveringen door een derde, zonder dat een verband wordt aangetoond met opposant, zodat ook daaruit het gebruik door de merkhouders niet blijkt. Bovendien gaat het in deze facturen slechts om erg kleine hoeveelheden, die een relatief kleine waarde vertegenwoordigen. Verweerder meent dan ook dat de omvang van het gebruik zodanig gering is, zowel in termen van aantallen als van frequentie en intensiteit, dat niet kan worden gesproken van normaal gebruik en hij verzoekt het Bureau om op die grond de oppositie af te wijzen.

23. Voor het geval het Bureau daar anders zou over oordelen, wijst opposant op de talrijke verschillen tussen de tekens. Visueel zijn een aantal letters verschillend, of staan deze in een andere volgorde. Auditief is er weliswaar sprake van enige overeenstemming, maar door de verschillende prefixen wordt een verschillende indruk gewekt. Ook op conceptueel vlak zijn de tekens verschillend, aangezien het voorvoegsel BEL van het betwiste teken door de consument ongetwijfeld zal worden opgevat als "afkomstig uit of met een link naar België", terwijl het element BECLO de gebruikelijke afkorting is van het medische bestanddeel *beclomethasone*, een vaak gebruikt product tegen astma, aldus nog verweerder.

24. Op grond van dit laatste meent verweerder dat het ingeroepen recht slechts over een zwak onderscheidend vermogen beschikt, aangezien het de combinatie is van twee beschrijvende bestanddelen: BECLO en PHAR, als gebruikelijke afkorting voor de farmaceutische industrie.

25. Verweerder meent dat uit de aard van de betrokken waren een verhoogd aandachtsniveau voortvloeit bij het in aanmerking komend publiek, waardoor de consument duidelijk de verschillen zal waarnemen tussen het belangrijkste element van de tekens, namelijk BECLO, respectievelijk BELCO.

26. Op grond van het bovenstaande, is verweerder van mening dat de tekens voldoende van elkaar verschillen, zodat gevaar voor verwarring niet aanwezig is en de oppositie dient te worden afgewezen.

III. BESLISSING

A.1. Gebruiksbewijzen

27. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

28. Aangezien het ingeroepen recht meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag werd ingeschreven, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen gegrond.

29. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 12 mei 2011. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 12 mei 2006 tot 12 mei 2011.

30. Overeenkomstig regel 1.29 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

31. Opposant licht toe dat het ingeroepen recht op grote schaal is gebruikt door middel van zijn licentiehouders. Ten bewijze daarvan dient hij de volgende stukken in:

1. 2 brieven van 15 mei 2009, gericht aan dokters, met de mededeling dat Sandoz de marketing, verkoop en distributie van Beclophar capsules inhalatiepoeder heeft overgenomen van Novartis;
2. Een factuur van 31 mei 2009 voor "portokosten mailing Beclophar" ten bedrage van € 1.997,52;
3. Een factuur van 31 mei 2009 voor 5.500 stuks briefpapier en evenveel Amerikaanse omslagen;
4. Een foto van de oude verpakking van Beclophar van Novartis;
5. 10 facturen van 2009, 2010 en 2011 (3 buiten de relevante periode) van Sandoz n.v. aan afnemers in België van Beclophar poeder (in totaal 113 eenheden);
6. Een zestal afbeeldingen van (ontwerpen van) verpakkingen van Beclophar inhalatiepoeder.

32. Vooreerst zij opgemerkt dat het feit dat enkele stukken niet gedateerd zijn of van buiten de relevante periode zijn, niet noodzakelijkerwijs met zich meebrengt dat deze buiten beschouwing moeten blijven. Stukken van buiten de relevante periode zouden kunnen dienen ter ondersteuning van de andere ingediende documenten (zie onder andere GEU, 7 september 2006, Aire Limpio, T-168/04; EHVJ, 5 oktober 2004, Alcon/BHIM, C-192/03 P en de aldaar aangehaalde rechtspraak; EHVJ, 27 januari 2004, La Mer Technology, C-259/02, punt 31).

33. Verder wordt op grond van artikel 2.26, lid 3, sub c BVIE onder gebruik van het merk mede verstaan het gebruik door een derde met toestemming van de merkhouder. Anders dan verweerder suggereert (zie punt 22), is het niet nodig dat een verband wordt aangetoond tussen deze derde en opposant. Enkel opposants toestemming is vereist en deze blijkt impliciet wanneer opposant gebruik van zijn merk door een derde aanvoert als bewijs van normaal gebruik (GEU, Vitafruit, T-203/02, 8 juli 2004).

34. Verweerder merkt terecht op dat de door opposant ingediende facturen betrekking hebben op kleine hoeveelheden en relatief geringe bedragen (zie punt 22). Echter, daaruit mag niet zonder meer geconcludeerd worden dat het gebruik niet als normaal kan worden beschouwd (GEU, Hipoviton, T-334/01, 8 juli 2004; Sonia Sonia Rykiel, T-131/06, 30 april 2008). Het begrip normaal gebruik beoogt immers niet het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin er sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk (GEU, Vitafruit, reeds aangehaald).

35. Bovendien worden deze facturen ondersteund door de overige stukken, waaruit blijkt dat toch meerdere duizenden mailings zijn rondgestuurd. Ook de verpakkingen en ontwerpen van verpakkingen kunnen dienen ter ondersteuning van de facturen, ditmaal met betrekking tot de waren waarvoor het

merk is gebruikt. Op de facturen staat het ingeroepen recht weliswaar temidden van tal van andere farmaceutische producten, maar de verpakkingen geven uitsluitend dat het gaat om inhalatiepoeder.

Conclusie

36. Uit de ingediende stukken in hun onderling verband blijkt het normaal gebruik van het ingeroepen recht in de relevante periode en in de Benelux voor de waar *inhalatiepoeder*. Voor de overige waren waarop de oppositie is gebaseerd, is gebruik van het recht niet aangetoond. Ingevolge regel 1.17, lid 1, sub e UR dient het Bureau de beslissing derhalve uitsluitend te nemen op basis van de waar *inhalatiepoeder*.

A.2. Verwarringsgevaar

37. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

38. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

39. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren

40. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

41. Bij de vergelijking van de waren waartegen de oppositie is gericht en de waren van het ingeroepen recht, worden de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals aangeduid in de merkaanvraag, respectievelijk waarvoor het gebruik is bewezen.

42. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 5 Inhalatiepoeder.	Klasse 5 Farmaceutische en diergeneeskundige producten; hygiënische producten voor medisch gebruik; diëtische substanties voor medisch gebruik, voedingsmiddelen voor baby's; pleisters, verbandmiddelen; tandvulmiddelen en afdrukmetaal voor tandartsen; ontsmettingsmiddelen; middelen ter verdelgung van ongedierte; schimmeldodende en onkruidverdelgende middelen.

43. De waren *farmaceutische en diergeneeskundige producten* van het betwiste teken omvatten de waren van het ingeroepen recht en zijn dus identiek of minstens sterk soortgelijk daaraan.

44. De overige waren van het betwiste teken zijn naar hun aard, wijze van gebruik en bestemming verschillend van de waren van het ingeroepen recht en zij zijn noch complementair aan noch concurrerend met deze laatstgenoemde waren.

Conclusie

45. De waren van het betwiste teken zijn deels identiek of sterk soortgelijk en deels niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

Vergelijking van de tekens

46. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

47. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

48. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
BECLOPHAR	BELCOFAR

Visuele vergelijking

49. Beide tekens zijn zuivere woordmerken, het ingeroepen recht bestaande uit negen letters, het betwiste teken uit acht. Zeven letters zijn gemeenschappelijk, waarvan vijf op dezelfde positie; daarnaast worden de letters C en L in het betwiste teken omgekeerd.

50. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). In casu zijn de vijf eerste letters van de tekens identiek, zij het dat de C en de L worden omgekeerd. In dit verband zij er echter aan herinnerd dat de gemiddelde consument slechts zelden de mogelijkheid heeft verschillende merken rechtstreeks en in detail met elkaar te vergelijken, en dus aanhaakt bij het onvolmaakte beeld dat bij hem is achtergebleven (arrest Lloyd, reeds aangehaald). Het loutere verschil in positie van deze twee letters is dan ook een detail dat de doorsnee consument gemakkelijk zal ontgaan. Ten slotte zij nog opgemerkt dat ook de twee laatste letters identiek zijn.

51. Merk en teken zijn in hun visuele totaalindruk overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

52. Alle medeklinkers van de tekens zijn fonetisch identiek, waarbij zij opgemerkt dat de combinatie PH hetzelfde wordt uitgesproken als de letter F. Daarnaast tellen beide tekens drie lettergrepen met telkens dezelfde klinker en zijn zij dus ook qua lengte, ritme en intonatie vergelijkbaar. Al met al is het enige verschil in uitspraak dus gelegen in de plaatsverwisseling tussen de letters C en L, die echter de consument ook op fonetisch vlak gemakkelijk zal ontgaan.

53. Merk en teken zijn auditief sterk overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

54. Het Bureau heeft niet kunnen vaststellen dat BECLO een gebruikelijke afkorting is van of aanduiding voor de ontstekingsremmende stof *beclometason*, zoals verweerder aanvoert (zie punt 23). Wel aannemelijk is dat het achtervoegsel PHAR, respectievelijk FAR betrekking heeft op farmaceutische producten, maar daarmee bekomen de tekens in hun geheel nog geen vaststaande betekenis, zelfs niet als het element BEL in het betwiste teken zou worden opgevat als "afkomstig uit of met een link naar België", zoals verweerder stelt (eveneens punt 23).

55. Merk noch teken heeft een vaststaande betekenis, zodat een vergelijking op begripsmatig vlak niet mogelijk is.

Conclusie

56. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend en auditief sterk overeenstemmend, terwijl een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is. Het begripsmatig aspect zal daarom geen verdere rol spelen in de beoordeling.

A.3. Globale beoordeling

57. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

58. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Voor wat betreft de waren van het ingeroepen recht en de waren *farmaceutische en diergeneeskundige producten* van het betwiste teken, blijkt niet uit het register dat het louter om producten gaat waarmee de eindgebruiker niet direct geconfronteerd wordt of die receptplichtig zijn. Het relevante publiek bestaat dus zowel uit vakmensen uit de medische sector (artsen-specialisten, huisartsen en apothekers) als uit patiënten (zie GEU, Aturion, T-146/06, 13 februari 2008 en Alrex, T-154/03, 17 november 2005), zodat moet worden uitgegaan van het laagste aandachtsniveau en het gemiddeld aandachtsniveau dus normaal mag worden geacht. Ook voor de overige waren van het betwiste teken is er geen reden om uit te gaan van een verhoogd aandachtsniveau.

59. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

60. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Verweerder noemt het onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht zwak doordat het beschrijvend is voor farmaceutische producten en voor de stof *beclometason* (zie punt 24). Het Bureau is evenwel van oordeel dat met name dit laatste niet is komen vast te staan en brengt daarnaast in herinnering dat het onderscheidend vermogen slechts één van de elementen is die een rol spelen bij de beoordeling van het verwarringsgevaar. Zelfs in het geval van een ouder merk met een zwak onderscheidend vermogen kan er sprake zijn van verwarringsgevaar, in het bijzonder wegens overeenstemming van de tekens en soortgelijkheid van de waren of diensten (zie in die zin arrest GEU, FLEXI AIR, T-112/03, 16 maart 2005). Ten slotte heeft opposant niet een grote bekendheid ingeroepen of aangetoond, zodat niet moet worden uitgegaan van een ruimere beschermingsomvang.

61. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend en auditief sterk overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde en de betrokken waren zijn voor een deel identiek of sterk soortgelijk en voor een deel niet soortgelijk. Op grond van deze factoren, en gelet op hun onderlinge samenhang, is het Bureau van oordeel dat het publiek kan menen dat de identieke en soortgelijke waren afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

62. Opposant behoudt zich het recht voor om te reageren op de eventuele argumenten van verweerder (zie punt 20). Dit is evenwel niet verenigbaar met regel 1.17 UR, die immers slechts voorziet in één enkele ronde voor het indienen van de argumenten.

C. Conclusie

63. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring met betrekking tot de identieke en soortgelijke waren.

IV. BESLUIT

64. De oppositie met nummer 2006590 wordt gedeeltelijk toegewezen.

65. Het Benelux depot met nummer 1221172 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 5: farmaceutische en diergeneeskundige producten.

66. Het Benelux depot met nummer 1221172 wordt wel ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 5: hygiënische producten voor medisch gebruik; diëtische substanties voor medisch gebruik, voedingsmiddelen voor baby's; pleisters, verbandmiddelen; tandvulmiddelen en afdrukmetaal voor tandartsen; ontsmettingsmiddelen; middelen ter verdelgung van ongedierte; schimmeldodende en onkruidverdelgende middelen.

67. Geen van de partijen wordt verwezen in de kosten op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk wordt toegewezen.

Den Haag, 07 maart 2013

Willy Neys

Camille Janssen

Diter Wuytens

(rapporteur)

Administratieve behandelaar: François Veneri